

Остроуменъ отговоръ.

Въ една страна управлявалъ зълъ тиранъ.

Единъ день той вървѣлъ изъ улицата. Срѣща единъ гражданинъ, който бързалъ.

— „Кждѣ бързашъ?“ попиталъ го тиранинътъ.

— „Не зная“. отговорилъ гражданинътъ.

„Може ли да не знаешъ? Или искашъ да скриешъ отъ мене? Не знаешъ ли, че азъ трѣбва всичко да знамъ?“

— „Господарю, азъ говоря самата истина!“

„Не зная на кждѣ отивамъ.“

Ядосалъ се тиранинътъ и заповѣдалъ на войниците, които го придружавали да го отведатъ въ затвора.

Обърналъ се гражданинътъ и казва:

— „Видите ли, господарю, че азъ казвамъ самата истина? Отъ кждѣ да знаехъ прѣди една минута, че ще отида въ затвора? И зная ли сега, дали тамъ ще ида?“

— „Не“, отвърналъ тиранинътъ. — „Нѣма да идешъ тамъ.“

Остроумниятъ отговоръ на гражданина го накаралъ да се опомни. Казалъ на войниците да го освободятъ и го оставилъ спокойно да продължи пътя си.

Снѣжинка.

Пита си снѣжинка

Дружници снѣжинки:

— „Защо къмъ земята
Летимъ на дружинки?“

Гонени отъ хали,
Бури и вихрушки,
Тихо ѝ отвръщатъ
Бѣличкитѣ дружки:

— Тамъ цвѣтя, трѣвици
Дрѣмятъ на почивка,
Ние тѣмъ ще бждемъ
Топличка завивка.

Любка